

ناوی شاری بوکان (۴)

نهم ووتاره فارسییهم له مالمپریک به ناوی "آفرینش - روزنامه مستقل صبح ایران" وهرگرتووه و نهمیشم له لینکی ویلاگیکی کوردی به ناوی 'بوکان سیتی' دا دوزیوهتهوه:

<http://boukancity.blogfa.com/>

نووسهری ووتارمه که دهست نیشان نهکراوه و تهنیا به ههوالنیری "آفرینش" ناوی براوه. زانیارییهکانیشی تارادهیهکی زور سهههتایی و ژورنالیستین، بهلام من وهک بهلگهنامه سههیری بابتهکانی بهردهستم دهکم و خوم له ههلسهنگاندنی زور دهپاریزم، ههکارهکهشی نهوهیه تهنیا دهمهویت کهسههی لیکولینهوه بو کهسانیک پیک بهینم که دواي من خهریکی نووسینی میژووی بوکان دهبن و نهکی ههلسهنگاندنی سههراوهکان بو نهوان دادهنیم. به گویرهی عیبارتهی 'ادامه دارد' له کوتایی، ووتارهکهدا، دهبی نهو نووسراوهیه دریرهی ههبیته یا هه زنجیره ووتاریک بیته و زنجیرهکه دریرهی ههبیته نهوهش دهقی ووتارهکههی "آفرینش":

بوکان سومین شهر بزرگ کردنشین

کردستان - خبر نگار آفرینش

این شهر سومین شهر بزرگ کردنشین بعد از کرمانشاه و سنندج در ایران است. بزرگترین شهر کردنشین در استان آذربایجان غربی است. زبان مردم این شهر کردی سورانی است. روایات زیادی در مورد ریشه نام این شهر وجود دارد از مشهورترین آنها این است که در قدیم مردم این شهر در هنگام مراسم عروسی به چشمه آب بزرگ و مشهور این شهر که کردها آن را "حه وزه گه وره"

(HewzGewre e) به معنی "آبگیر بزرگ" می نامند، (و این چشمه به صورت چشمه ای جوشان است که آب آن از سفره های زیرزمینی تامین می شود) می آمدند و از آنجا که به کردی واژه "بوک"، به معنی عروس است این منطقه را که بعدها به شهر تبدیل شد "بوکان" (جمع بوک = عروس ها) نامیدند. اما این نظریه تنها در صورتی درست است که ما این اسم را با لهجه فارسی تلفظ کنیم یعنی "بوکان Bookan"، این در حالی است که ساکنین این شهر و اکثر مردم کردزبان آن را بصورت "بوکان Bokan" ادا می نمایند. در نظریه ای دیگر، گفته میشود که به هنگام حمله سپاه مغول به این مناطق، یکی از فرماندهان سپاه چنگیز، نام خود (بوکان) را بر روی این روستای کوچک (در آن زمان) نهاد. گفته میشود کوهی در مغولستان به نام بوکان وجود دارد که از همین فرمانده چشمه میگیرد. نظریه دیگر در مورد وجه تسمیه شهر چنین است: شهر بوکان به دور چشمه بزرگ حه وزه گه وره شکل گرفته است و به چنین چشمه هایی در زبان کردی "کانی Kani" گفته می شود. همچنین واژه "بو Bo" در زبان کردی کاربردهای مختلفی دارد که اغلب در شکل ترکیبی به کار برده می شود؛ مانند بو کوی؟ (کجا؟) اما چگونگی ترکیب این کلمات و شکل گیری واژه بوکان بر اساس این نظریه چنین است: در زمانهای قدیم هنگامیکه زنان قصد شستن وسایل خانه را داشتند آنها را با خود برداشته و به سمت رود یا چشمه ای در نزدیکی محل اقامتشان بوده می بردند و در آنجا کارشان را انجام می دادند. به همین ترتیب اهالی ساکن اطراف بوکان، جهت شستن و نظافت ظروف و وسایل خود به طرف این کانی یا حوض می رفتند و هنگامی که کسی سراغ نفری را که جهت انجام این امور به "کانی" رفته بود، می گرفت، نزدیکان وی در پاسخ می گفتند: "او به کانی رفته

است" و به زبان كردي "چوه بوكاني" يعني به "چشمه" رفته است. بدين ترتيب واژه "بوكاني" به افراڊي گفته مي شد كه رفت و آمد زيادي را به "كاني" مزبور انجام مي دادند و سپس كم كم در آنجا ساكن شدند. امروز حوض گوره (حه وزه گه وره)، در مركز شهر واقع است و با آب گوارا و بي پايان خود آب نيمي از شهر را تا مين مي كند. و نزد اهالي شهر از نوعي دلبستگي و جايگاه خاصي برخوردار است. شهر بوكان در كردستان ايران بعد از كرمانشاه و سنندج سومين شهر بزرگ كردنشين در ايران مي باشد.

ادامه دارد

نهمش نهمسي مآلپيري "آفرينش" بو نهو ووتاره تاييهته:

<http://www.afarineshdaily.ir/afarinesh/News.aspx?NID=۲۶۹۴۶>

